

[Johs. Christiansen.]

og at der sættes en forsvarlig Bøm for, at Affærer af lignende Art som den, jeg har fremdraget her, kan ske i Fremtiden. Lov er Lov, og Lov skal holdes — billigere vil det Folkestyre, vi med Rette holder af og værner om, ikke kunde opretholdes.

Under Behandlingen af Loven om Ændringer i Straffelovstillægget, Forræderiloven, udtalte mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, det Haab, at Justitsministeren paa alle de Punkter, hvor der er givet Administrationen Indflydelse, vilde benytte denne Indflydelse til Fremskyndelse af Sagernes Behandling.

Fremsættelsen af dette Haab var — saadan ser flere og flere her i Landet paa det — i høj Grad paa sin Plads. Jeg erkender, at mange Forhold kan træde i Vejen for en hurtig Behandling af de Sager, der er blevet rejst for unational Adfærd under Besættelsen, men vi befinder os nu i den 18de Maaned efter dennes Ophør, uden at man vel kan sige, at vi blot tilnærmelsesvis er kommet de rejste Sager igennem. Alle erkender, at Situationen er helt ekstraordinær, men det kan paa den anden Side vist roligt siges, at ingen af dem, der for 30 Aar siden var med til at vedtage den nye Retsplejelov, har tænkt sig eller blot drømt om, at en enkelt Sags Behandling nogen Sinde efter den Retspleje, som da lovfæstedes, skulde kunne vare i 18 Maaneder eller mere.

Det er ud fra Betragtninger af denne Art jeg her skal tillade mig at fremdrage et enkelt særlig øjnefaldende Tilfælde, ikke af Hensyn til den paagældendes høje Stilling i Samfundet, selv om jeg godt kan tænke mig, at man fra en vis Side navnlig vil gøre dette gældende —, men af Hensyn til de Forhold, som Tilfældet sammen med mange andre er Udtryk for, og til den Sum af menneskelig Lidelse, saadanne Tilfælde rummer. Som alle vil erindre, blev Generaldirektør Knutzen arresteret umiddelbart efter 5. Maj 1945. Han blev vel løsladt faa Timer efter, men Stempet var sat paa ham, og endnu 18 Maaneder og 10 Dage efter har Myndighederne ikke foretaget noget endeligt Skridt for at faa afgjort, om han var stemplet med Rette. I de nærmest følgende Maaneder efter Løsladelsen ventede Offentligheden, at der formentlig vilde blive rejst Tjenestemandssag mod ham; men i September 1945 resolverede Statsadvokat Carl Madsen, at der skulde rejses Tiltale mod ham efter Straffelovstillægget, med andre Ord: den offentlige Anklager lod forstaa, at denne Mand havde

gjort sig skyldig i Handlinger, der vilde kunne straffes efter Forræderiloven.

Herved lod Anklagemyndigheden det blive i ca. 8 Maaneder. Hverken Knutzen eller hans Sagfører, Højesteretssagfører H. H. Bruun, modtog nogen som helst nærmere Meddelelse i Sagen før i Maj Maaned i Aar, da der omsider berammedes Forundersøgelserforhør i Sagen. Det fremgik af disse Forhør, der refereredes udførligt i Dagspressen, at Sagen med Knutzen næppe vilde kunne opretholdes. Disse Forhør fandt, som allerede sagt, Sted i Maj Maaned. Ikke desto mindre lod man Sagen vandre videre ad den lange Vej, idet der først i Juli Maaned forelaa Indstilling til Justitsministeriet fra Rigsadvokaten. Den gik ud paa, at der ikke kunde rejses Tiltale mod Knutzen. Dog, hermed var Sagen ikke ført til Ende. De, der havde troet dette, gjorde Regning uden Vært, *in casu* Professor Carsten Høeg, den meget nidkære, der efter Rigsadvokatens Resolution nu rykkede i Marken med 14 Spørgsmaal, som han — jeg ved ikke med hvilken Adkomst — krævede nærmere undersøgt. Der er mange her i Landet, der gerne vil vide, hvilken Stilling Hr. Carsten Høeg egentlig indtager inden for dansk Retsvæsen. Man ved, der er noget, der hedder Centralkartoteket, men hvad det til syvende og sidst er, der i et Tilfælde som dette faar Justitsministeren til paa en Henvendelse fra Carsten Høeg at foranledige nye Afhøringer foretaget i en Sag, som Rigsadvokaturen lige har gjort Indstilling om, staar for mange som en Gaade. Er Professor Høeg en Slags Overrigsadvokat? Forholdet er, at hans Henvendelse til Justitsministeren faktisk resulterede i nye Afhøringer, dog først efter at yderligere to Maaneder var hengaaet. Saa maatte Rigsadvokaten igen i Gang med Sagen. Carsten Høegs Initiativ ændrede imidlertid intet i dens Karakter, og for anden Gang indstillede Rigsadvokaten, at der ikke var Grundlag for Tiltale efter Straffelovstillægget. Noget betryggende Udtryk for dansk Retspleje forekommer Tilfældet ikke at være, og jeg beder den højtærede Justitsminister oplyse, hvorledes hele dette Forhold ligger.

Hensigten med det, jeg her fremfører, er ikke at tage Standpunkt til Knutzen-Sagen i dens Helhed. Men i Dag skriver vi den 15. November, og endnu er Sagen mod Generaldirektør Knutzen saa vel som en Række andre Sager af tilsvarende Karakter stadig uafsluttede. I 18 lange Maaneder har de paagældende lidt under Tryk af fysisk Uvirksomhed og psykisk De-